

[Weikop.]

180 000 bevillinger nu, medens der blev udstedt 280 000, da bevillingsudstedelsen nåede sit højdepunkt, spørger man uvilkårligt: er der ikke noget at forenkle? 30 personer sidder og fordeler biler eller, jeg var lige ved at sige, måske i højere grad giver afslag, og ca. 65 personer sidder og laver statistik. Jeg spørger igen, om en omlægning ikke er mulig. Er det rimeligt, at erhvervene og dermed forbrugerne skal betale for et arbejde, der ikke har noget som helst med attestskriveriet at gøre?

Jeg har før været ude for, når jeg har fremført en kritik, at blive mødt med det svar fra den højtærede minister, om jeg ikke ville give nogle råd. Ja, det har jeg vist nok gjort nogle gange, men administrationen er ministrenes område, og jeg kan i så henseende henvise til det, den højtærede statsminister sagde forleden dag, nemlig at han ikke i princippet er uenig i den betragtning, at administrationen skal gøre sit arbejde under regeringens ansvar, og at folketinget må forbeholde sig ret til kritik heraf. Jeg vil, selv om jeg sidder i vareforsyningsudvalget, ikke tage ansvaret; jeg vil ikke tage ansvaret for handelsministerens administration, men jeg vil benytte den ret, jeg har, hvilket statsministeren understregede forleden dag, til at øve kritik, når jeg måtte finde anledning dertil.

Må jeg om rationeringer sige, at de plejer gerne at komme som lyn fra en klar himmel. Om rationeringen af benzin, olie og petroleum tør man måske sige, at den næsten kom som et forsinket lyn, ja, så forsinket, synes jeg, at rationeringerne udmærket kunne være gennemført ved lov her i tinget fremfor bag lukkede døre, hvorfra, det må jeg have lov at sige, alting sivede ud, selv om man udfoldede de største bestræbelser for at undgå det. Hvis rationeringsforslagene havde været forelagt tinget, så ville man også have kunnet se, hvorledes den højtærede ministers vurdering af rationernes størrelse praktisk talt undergik ændringer fra den ene dag til den anden. Jeg ved meget vel — det vil jeg gerne medgive — at det er meget svært at bedømme sådanne forhold, men jeg tror, ja, jeg ikke alene tror, men jeg ved med sikkerhed, at det ærede medlem hr. Lars. P.

Jensen ville have rettet en, jeg tør godt sige sønderlemmende kritik mod en borgerlig, en venstre eller konservativ minister, hvis han havde båret sig ad, som den højtærede handelsminister har gjort det, og ganske særlig, tør jeg sige, hvis en borgerlig handelsminister ville have ladet 4 måneders petroleumsforbrug sive ud på en måned, sådan at der kun var en måneds beholdning tilbage, da der skulle rationeres. For resten kan jeg ikke rigtig forstå, at leverandørerne af petroleum ikke viste nogen tilbageholdenhed med salget, men det er en anden historie.

Jeg skal herefter vende mig til lovforslaget og de stillede ændringsforslag. Jeg vil gerne først vende mig mod den betragtning, at man ikke bør foretage ændringer i loven under de nuværende forhold. Vareforsyningsloven er en lov, der kommer til revision hvert år, og derfor må det være meningen, at man kan foreslå de ændringer, som nu forholdene tilsiger, og det, hvad enten det drejer sig om at skærpe bestemmelserne eller lempe dem. Vi har f. eks. ment at måtte bibeholde bemyndigelser, som vi i fjor mente var overflødige, mens vi på et andet område, som jeg skal komme til, mener der må ske en begrænsning af bemyndigelserne.

De underændringsforslag, vi har stillet sammen med venstre, har to formål. Det ene er i nogen grad at ajourføre loven, så at noget af det, der blev påkløstret under krigen, fjernes, og således at loven i højere grad fortsætter som en valutalog, hvortil er føjet de bestemmelser, som er påkrævet af hensyn til de herskende forhold. Det andet formål er at fastlægge rammerne for ministerens bemyndigelser til at indføre indenlandske rationeringer. Vore ændringsforslag giver i enhver henseende de beføjelser, som ministeren har brug for både i dag og, så vidt man kan se, i hvert fald det første års tid. Ministeren kan rationere, hvis der er knaphed på varer eller udsigt til knaphed på varer. Ministeren kan — selvfølgelig med tilslutning af vareforsyningsudvalget — også efter vort forslag opfylde alle de forpligtelser, Danmark har eller kan få i forbindelse med internationalt samarbejde. Ministeren kan fortsætte med alle de reguleringer og foranstaltninger,